

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

Xe KAMER

A R R E S T

**nr. 260.307 van 27 juni 2024
in de zaak A. 238.877/X-18.376**

In zake : 1. de BV H.
 2. G.V.
 3. A.H.
 4. A.C.
 5. P.B.
 6. S.B.
 7. S.V.
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Gaël Bedert
 kantoor houdend te 2560 Kessel
 Torenvenstraat 16
 bij wie woonplaats wordt gekozen
 eveneens bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Stijn Verbist
 kantoor houdend te 3550 Heusden-Zolder
 Pastoor Paquaylaan 184

tegen :

1. de GEMEENTE KONTICH
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Yves Loix en Nele Ansoms
kantoor houdend te 2600 Antwerpen - Berchem
Borsbeeksebrug 36
bij wie woonplaats wordt gekozen
2. het VLAAMSE GEWEST
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Kristien Vanderheiden
kantoor houdend te 3000 Leuven
Diestsevest 47, bus 001
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 14 april 2023, strekt tot de
nietigverklaring van:

a) het besluit van de gemeenteraad van de gemeente Kontich van 21 november
2022 houdende de definitieve vaststelling van het gemeentelijk ruimtelijk
uitvoeringsplan ‘Meylweg’;

b) het besluit van het team Milieueffectenrapportage van de Vlaamse overheid (hierna: team Mer) van 23 december 2021 inzake het toekennen van een ontheffing voor het opmaken van een planmilieueffectrapport voor het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan ‘Meylweg’.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partijen hebben een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partijen hebben een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur Wouter De Cock heeft een verslag opgesteld.

De verwerende partijen en de verzoekende partijen hebben een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 14 juni 2024.

Staatsraad Stephan De Taeye heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Gaël Bedert, die verschijnt voor de verzoekende partijen, advocaat Ellen Voortmans, die *loco* advocaten Yves Loix en Nele Ansoms verschijnt voor de eerste verwerende partij en advocaat Jutte Nijs, die *loco* advocaat Kristien Vanderheiden verschijnt voor de tweede verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Wouter De Cock heeft een advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De verwerende partij wenst ten oosten van de kern van Kontich een gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan ‘Meylweg’ (hierna: het gemeentelijk RUP) op te maken. Het doel van het gemeentelijk RUP bestaat er luidens de toelichtingsnota bij dat plan in “de bestaande sport- en recreatieve functies te bundelen ter creatie van een recreatieve pool. Tevens wenst men met voorliggend RUP de bestaande open ruimte te versterken en te bestendigen binnen een geëigende bestemming. Daarnaast wordt ook het netwerk van trage wegen uitgebreid”.

3.2. De scopingnota vermeldt dat het voorgenomen gemeentelijk RUP niet van rechtswege planmilieueffectrapport-plichtig (plan-MER-plichtig) is om reden dat het plangebied het gebruik van een klein gebied op lokaal niveau bepaalt (een totale oppervlakte van 0,57 km² of 2,40 % van de totale oppervlakte van de gemeente Kontich) en een kleine wijziging inhoudt. Uit de scopingnota blijkt voorts dat ingevolge het gemeentelijk RUP geen aanzienlijke milieueffecten verwacht worden.

3.3. Op 17 december 2020 vindt een participatiemoment aangaande het voorgenomen gemeentelijk RUP plaats.

3.4.1. De verzoekende partijen zijn eigenaars van percelen gelegen in de zone ‘Sport- en recreatiegebied’ (artikel 4.1. van de stedenbouwkundige voorschriften) van het gemeentelijk RUP. Voorheen situeerden deze percelen zich overeenkomstig het bij koninklijk besluit van 3 oktober 1979 vastgestelde gewestplan Antwerpen in een gebied voor dagrecreatie.

3.4.2. Op 11 oktober 2021 verleent het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Kontich aan de eerste verzoekende partij een omgevingsvergunning voor “het aanleggen van padelvelden” op de voormelde percelen. Het vergunde project wordt in de omgevingsvergunning als volgt omschreven:

“De aanvraag bevat:

a) Het afbreken van een aantal speeltoestellen. De aanvraag voorziet in de afbraak van een aantal speeltoestellen. Deze dienen plaats te maken voor het bouwen van de nieuwe padelvelden.

b) Het verwijderen van twee laagstammige bomen. De twee bomen dienen plaats te maken voor het bouwen van de padelvelden.

c) Het bouwen van tien padelvelden waarvan vijf overdekt. De padelvelden zullen in twee fasen gerealiseerd worden. Fase 1: bouwen van de vijf niet overdekte padelvelden. Fase 2, aansluitend op fase 1: bouwen van de overdekte hal en aansluitend de vijf padelvelden.

De padelvelden zijn alle 10 identiek:

- De verharding van de vloer bestaan uit zandkunstgras op een gebonden funderingslaag;

- Een deel van de wanden bestaan uit glas, een deel uit stalen traliewerk;

- De velden wateren natuurlijk af naar de kiezels errond die het regenwater naast de verharding laten infiltreren in de grond;

- Elk veld wordt verlicht door twee schijnwerpers die bevestigd zijn op de lange kanten van het veld;

- Rond elk padelveld wordt 1m voorzien uit kiezelsteen zodat er tussen elk padelveld een pad ontstaat van 2m. Hierdoor kan men makkelijk rond de velden circuleren. Alle kiezelverharding rond de velden wordt waterdoorlatend voorzien aangezien deze regenwater afwateren en infiltreren via deze kiezels;

De overdekte constructie heeft als functie dat er onder alle weersomstandigheden gespeeld kan worden. Deze bestaat uit:

- Koudgewalste kolommen en spanten om de 4m;

- Een dak uit geprofileerde staalplaten;

- Op de achtergevel en de noordelijke gevel wordt aanvullend tussen de spanten een strook van 1,85m van ondoorzichtige geprofileerde staalplaten voorzien om zon, slagregen en geluid tegen te houden.

- Op de oostelijke gevel wordt aanvullend de strook tussen de spanten verlaagd tot 3,85m (3m boven de nulpas) om zoveel mogelijk geluid en licht tegen te houden naar de woningen toe.

- De gevel aan de zuidkant wordt dicht voorzien met ondoorzichtige geprofileerde staalplaten met een geluidsabsorberende isolatie om geluid naar de straat tegen te houden. Hiertegen zal een structuur voorzien worden om deze muur te kunnen voorzien van een natuurlijke begroeiing. De natuurlijke begroeiing zal aanvullend zorgen voor geluidsabsorptie.

Om de padelvelden allemaal waterpas te voorzien dient de grond aan de noordkant van het perceel licht afgegraven te worden. Aan de zuidkant van het perceel dient de grond opgehoogd te worden tot maximum 1,20m tov het maaiveld.

d) Het bouwen van een geluidsabsorberende muur: op de rechterkant (noordkant) van het perceel wordt aanvullend een geluidsabsorberende muur voorzien van 4m hoogte. Deze heeft een lengte van 25,27m.

e) Het aanleggen van een pad naar de padelvelden: om naar de padelvelden te kunnen wandelen voorziet men een pad uit kiezels, dit is waterdoorlatend zodat dit geen impact heeft op de regenwater voorzieningen.”

3.5. Op 23 december 2021 beslist het team Mer dat er geen plan-MER moet opgesteld worden.

Dit is de tweede bestreden beslissing.

3.6. Op 22 maart 2022 vindt een plenaire vergadering over het voorgenomen gemeentelijk RUP plaats.

3.7. Op 16 mei 2022 stelt de gemeenteraad van de gemeente Kontich het ontwerp van het gemeentelijk RUP voorlopig vast.

3.8. In de toelichtingsnota bij het gemeentelijk RUP wordt onder ‘Visie en ruimtelijke concepten’, ‘Creatie van een gebundelde recreatieve pool’, het volgende gesteld:

“

Momenteel zijn de verschillende sport- en recreatiefuncties verspreid gelegen langsheen Meylweg. Bovendien staat elke functie op zich en worden er geen faciliteiten zoals gebouwen of parkings gedeeld. Het creëren van een gebundelde recreatieve pool kan zorgen voor een duidelijkere ruimtelijke structuur zonder versnippering van functies. Hierbij kan het bijvoorbeeld opportuun zijn om de tennisclub te herlokaliseren en te bundelen met de bestaande voetbalclub. Het bundelen van faciliteiten en infrastructuur kan bovendien meer ruimte vrijmaken voor ontharding en groen waardoor het ruimtebeslag kan worden verminderd.

Het RUP zal streven naar buitensportinvullingen die steeds verzoenbaar zijn met de omgeving (woonfuncties, groene omgeving, ...). Als de invulling niet verzoenbaar is, dan is deze ook niet vergunbaar. De bestaande invullingen die niet verzoenbaar geacht worden, zullen op termijn opgenomen worden in een uitdoofscenario.

Het RUP voorziet in een beperkte uitbreiding van het aantal vierkante meters bebouwing om zodoende de aanwezige recreatieve invullingen een toekomstperspectief te kunnen bieden.

Door het opnemen van een gepaste B/T-index kan deze beperkte uitbreiding van de bebouwing verordenend gestuurd worden.

Impact beperkte uitbreiding i.f.v. de stedenbouwkundige voorschriften

Binnen het sport- en recreatiegebied zoals aangeduid op het grafisch plan (circa 92.500 m²) bevindt zich vandaag reeds circa 5.400 m² bebouwing. Binnen de stedenbouwkundige wordt een B/T-index opgenomen van maximum 0,07. Dit betekent dat er maximaal ca. 6.475 m² bebouwing mag voorzien worden binnen de zone. Ten opzichte van de bestaande bebouwing kan er dus ongeveer 1.075 m² bebouwing bijkomen.

”

3.9. Van 1 juni 2022 tot en met 31 juli 2022 wordt over het ontwerp van het gemeentelijk RUP een openbaar onderzoek gehouden. De verzoekende partijen dienen tijdens dit openbaar onderzoek een bezwaarschrift in.

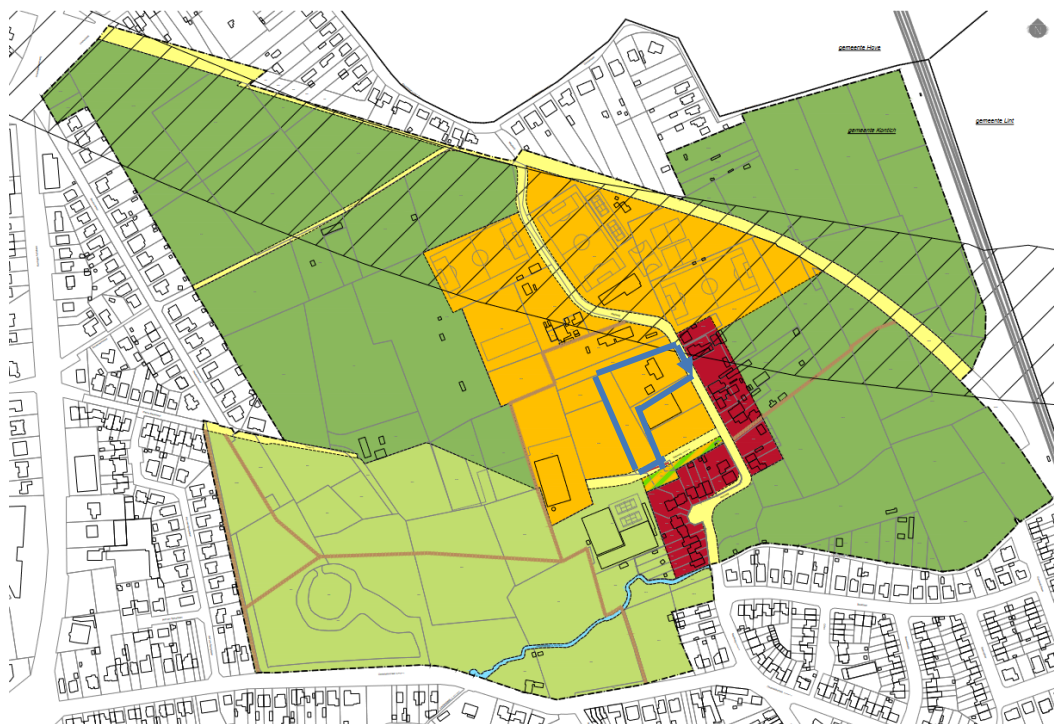
3.10. Op 27 september 2022 brengt de gemeentelijke commissie voor ruimtelijke ordening van de gemeente Kontich (hierna: de Gecoro) een advies uit.

3.11. Met het eerste bestreden besluit van 21 november 2022 stelt de gemeenteraad van de gemeente Kontich het gemeentelijk RUP definitief vast.

Onder de hoofding “Argumentatie” wordt in het bestreden besluit gesteld:

“Momenteel zijn de verschillende sport- en recreatiefuncties verspreid gelegen langsheen de Meylweg. Bovendien staat elke functie op zich en worden er geen faciliteiten zoals gebouwen of parkings gedeeld. Het creëren van een gebundelde recreatieve pool kan zorgen voor een duidelijkere ruimtelijke structuur zonder versnippering van functies. Het RUP streeft naar buitensportinvullingen die steeds verzoenbaar zijn met de omgeving. Als de invulling niet verzoenbaar is, dan is deze ook niet vergunbaar. De bestaande invullingen die niet verzoenbaar geacht worden, zullen op termijn opgenomen worden in een uitdoofscenario. [...]”

3.12. Het grafisch plan van het gemeentelijk RUP is het volgende – de percelen van de verzoekende partijen (blauw omrand) worden er ter verduidelijking op aangeduid:

De bij het grafisch plan horende legende luidt:

Legende

	Grens van het RUP
	Gemeentegrens
	Bestemmingsgrens
	Verkaveling
Art. 3 - Openbaar domein	
art. 3.1 	Gemeentewegen
art. 3.2 	Indicatieve trage wegen
Art. 4 - Sport en recreatie	
art. 4.1 	Sport- en recreatiegebied
art. 4.2 	Landschappelijke buffering (overdruk)
Art. 5 - Landelijk wonen	
	Landelijk wonen
Art. 6 - Gemengd openruimtegebied	
	Gemengd openruimtegebied
Art. 7 - Parkgebied	
	Parkgebied
Art. 8 - Waterlopen	
	Waterlopen
Art. 9 - Reservatie- en erfdienstbaarheidsgebied	
	Reservatie- en erfdienstbaarheidsgebied (overdruk)

3.13. De stedenbouwkundige voorschriften van artikel 3 ‘Openbaar domein’ luiden:

“3.1. Gemeentewegen

3.1.1 Bestemming

- openbare verkeers- en vervoersinfrastructuur, aanhorigheden van de wegeninfrastructuur en openbaar groen.

3.1.2 Inrichting

- alle werken, handelingen en wijzigingen voor de aanleg van, het functioneren van of aanpassingen aan de weginfrastructuur, aanhorigheden en publieke ruimte zijn toegestaan;
- bij de inrichting moeten volgende aspecten meegenomen worden:
- de inrichting moet steeds gebaseerd zijn op het visueel samenhangend totaalbeeld van de verkeersruimte, infrastructuren en het wegkarakter;
- speciale aandacht dient te gaan naar het maximaliseren van de verkeersveiligheid op de Meylweg;
- het tracé van de gemeenteweg houdt rekening met de landschappelijke en natuurlijke waarden.

3.1.3 Beheer

- alle beheermaatregelen in functie van de functionaliteit van de gemeentewegen zijn toegelaten.

3.2. Indicatieve trage wegen

3.2.1 Bestemming

- openbare wandel- en fietswegen met de daarbij horende vrije ruimte.

3.2.2 Inrichting

- de aangegeven trage wegen zijn indicatief waardoor de exacte ligging max. 10 m kan afwijken van de aanduiding op het grafisch plan.
- de indicatieve trage wegen brengen volgende verbindingen tot stand:
 - tracé A: verbinding tussen de Meylweg en de fietsostrade F1 (Antwerpen-Mechelen-Brussel);
 - tracé B: verbinding tussen de Boutersemstraat en de nog te ontwikkelen trage wegen binnen artikel 7;
 - tracé C: verbinding tussen tracé B en de Meylweg doorheen het recreatiegebied.
- het tracé van de indicatieve trage wegen houdt rekening met:
 - een min. breedte van 1 m en een max. breedte van 2,5 m;
 - de verkeersveiligheid van de trage wegen;
 - het niet hypothekeren van de landschappelijke en natuurlijke waarden;
 - het niet hypothekeren van de agrarische activiteiten.
- constructies en kleinschalige infrastructuur kunnen ingericht worden met het oog op het optimaliseren van de functionele en recreatieve functie van de trage wegen;
- het plaatsen van verlichting is toegestaan mits het volgen van onderstaand stappenplan:
 - a) verlicht enkel een deel van de nacht (*smart lighting* of sensor gestuurde verlichting waarbij de verlichting standaard gedoofd wordt, of door bepaald tijdslot);
 - b) beperk de intensiteit van het licht en vermijd strooilicht zoveel mogelijk. Plaats verlichting zo laag mogelijk;
 - c) gebruik een aangepaste lichtkleur;
 - d) andere (nieuwe) technieken om de negatieve impact van verlichting op de omgeving te beperken kunnen steeds aangewend worden.
- gemotoriseerd verkeer is verboden met volgende uitzonderingen:
 - gemotoriseerd verkeer i.f.v. onderhoud en (afval)beheer van de trage wegen;
 - landbouwvoertuigen;
 - hulpdiensten.”

3.14. De stedenbouwkundige voorschriften van artikel 4.1. ‘Sport- en recreatiegebied’ luiden:

“4.1. Sport- en recreatiegebied

4.1.1 Bestemming

- deze zone is bestemd voor buitensportrecreatie en de daarvoor noodzakelijke randinfrastructuur;
- recreatief medegebruik.

4.1.2 Inrichting

Bebouwde ruimte

Algemeen

- De sportactiviteiten dienen van die aard te zijn dat de impact op de omgeving beperkt blijft in zake geluid en verkeersgeneratie;
- er wordt gestreefd naar een landschappelijke integratie t.o.v. het achterliggende openruimtegebied.

Kerncijfers

- B/T-index: max. 0,07 ten opzichte van de zone waarop de vergunningsaanvraag betrekking heeft;
- V/T-index: max. 0,14 ten opzichte van de zone waarop de vergunningsaanvraag betrekking heeft.

Inplanting

Er wordt ingezet op een zuinig ruimtegebruik. Bij voorkeur wordt er zoveel mogelijk ingezet op een bundeling van de gebouwen in een gebouwencomplex. Bij de inplanting dient rekening gehouden te worden met:

- de functionaliteit van het gebouw en/of het gebouwcomplex;
- het zoveel mogelijk bundelen van de sport- en recreatieve functies binnen de recreatieve pool;
- de functionaliteit van de buitenruimte:
 - een goede toegankelijkheid voor voetgangers en fietsers;
 - een goede verbinding tussen de zone voor sport en recreatie en de parkeerzone.
- een integratie en afstemming op de Meylweg, de omliggende wegenis, de functies en het karakter;
- de impact op het gemengd openruimtegebied.

Bouwhoogte

- max. bouwhoogte: 7 m.

Dak

- dakvorm is vrij;
- technische installaties en constructies moeten architecturaal geïntegreerd worden.

Onbebouwde ruimte

Algemeen

De onbebouwde ruimte wordt ingericht i.f.v. een landschappelijk aantrekkelijke site waarin zowel de bebouwde ruimte als de verhardingen, sportvelden... geïntegreerd worden.

Concreet worden volgende inrichtingen in de onbebouwde ruimte toegelaten:

- openlucht sportinfrastructuur, incl. kleinschalige constructies voor overdekte supportersruimte of dug-outs voor spelers langsheen de sportterreinen;
- het optrekken van tijdelijke constructies i.f.v. de buitensportactiviteiten zijn steeds toegelaten;
 - maximale bouwhoogte van tijdelijke constructies: 11 m.
- speelruimte inclusief speeltuigen;
- noodzakelijke drainage;
- noodzakelijke afdaken aansluitend bij de gebouwen;
- overkappingen;

- overkappingen kunnen enkel toegelaten worden indien deze gerealiseerd worden als een lichte constructie;
- onder volgende voorwaarden kunnen overkappingen tijdelijk volledig afgesloten worden:
 - indien de weeromstandigheden het anders niet toelaten om de recreatieve invulling uit te oefenen;
 - de zijpanelen gemakkelijk te monteren en demonteren zijn, dit zodat de aanwezige zichtrelatie te allen tijde zo min mogelijk belemmerd worden.
- het plaatsen van verlichting:
 - dit is toegestaan afgestemd op de behoeften van de sportvoorzieningen mits bij de inplanting en keuze van verlichtingselementen (lichtsterkte, straalrichting, gebruik van sensoren...) rekening gehouden wordt met de privacy van de omwonenden en de natuurlijke en landschappelijke waarden in de omgeving.
- noodzakelijke verhardingen voor toegankelijkheid en ontsluiting, circulatieruimte en parkeervoorzieningen;
- fietsenstallingen;
- groenvoorzieningen en landschappelijke inkadering.

Landschappelijke inkadering

- min. G/T-index: 0,2 ten opzichte van de onbebouwde ruimte;
- de onbebouwde ruimte dient een groen en kwalitatief karakter te krijgen met een hoge verblijfswaarde;
- de inrichting van de site dient landschappelijk te worden ingekaderd met voldoende aandacht voor een kwalitatieve aansluiting met het omliggende gemengd openruimtegebied en het parkgebied;
- ruimte die niet wordt aangewend voor sportinfrastructuur en daarbij horende constructies, circulatieruimte en parkeervoorzieningen dient maximaal groen ingevuld te worden.

Reliëfwijzigingen

- beperkte reliëfwijzigingen zijn toegestaan indien deze in functie staan van de realisatie van de bestemming

Parkeren

- bij voorkeur wordt een georganiseerde collectieve parking langs de Meylweg voorzien;
- daarnaast kunnen ook parkeerplaatsen voorzien worden op eigen terrein;
- het aantal auto- en busparkeerplaatsen dient bij de vergunningsaanvraag voldoende gemotiveerd te worden zodat dit kan beoordeeld worden door de vergunningverlenende overheid;
- alle parkeerzones dienen te voldoen aan volgende voorwaarden:
 - de parkeerzones dienen een ruimtelijk kwalitatief ontwerp te krijgen en mogen geenszins ingericht worden als één grote verharde zone:
 - de parkeervakken dienen verplicht uitgevoerd te worden met waterdoorlatende verharde en/of halfverharde materialen;
 - de rijlopers mogen uitgevoerd worden in niet waterdoorlatende materialen.

- Volgende normen gelden voor de fietsenstalplaatsen:
 - sportterrein < 5.000 m²: min. 1,2/100m² fietsenstalplaatsen;
 - sportterrein > 5.000 m²: min. 0,50/100m² fietsenstalplaatsen;
 - deze worden bij voorkeur ingepland op strategische locaties waarbij het fietsgebruik gestimuleerd wordt.”

3.15. De stedenbouwkundige voorschriften van artikel 4.2. ‘Landschappelijke buffering’ (overdruk) luiden:

“4.2.1 B e s t e m m i n g

- landschappelijke buffering

4.2.2 I n r i c h t i n g

- tussen het sport- en recreatiegebied (art. 4.1) en de aanpalende woningen (art. 5) dient er een landschappelijke buffer aangelegd te worden.
- voor de inrichting van de buffer gelden volgende bepalingen:
 - min. breedte van 8 m;
 - bestaat uit laag- en hoogstammig groen en onderbegroeiing.
- de overige ruimte kan aangewend worden voor het realiseren van een trage verbinding en/of ingezet worden voor het realiseren van parkeerruimte:
 - de openbare parkeervoorzieningen worden maximaal gebundeld;
 - de parking dient gerealiseerd te worden met een maximale groene invulling, zowel door het gebruik van aangepaste materialen als door de aanplant van voldoende groen;
 - de parkeervakken dienen verplicht uitgevoerd te worden met waterdoorlatende verharde en/of halfverharde materialen.”

IV. Onderzoek van de middelen

A. Eerste middel

Uiteenzetting van het middel

4. De verzoekende partijen voeren in een eerste middel de schending aan van artikel 2.2.5, § 1, eerste lid, 3°, en § 1, tweede lid, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, alsook van het materiële motiverings-, zorgvuldigheids-, redelijkheids- en rechtszekerheidsbeginsel.

De verzoekende partijen zetten uiteen dat met artikel 4 van het gemeentelijk RUP een beperking wordt opgelegd ten aanzien van wat voorheen

onder de gewestplanbestemming ‘dagrecreatie’ mogelijk was, nu in de stedenbouwkundige voorschriften wordt gesteld dat de zone bestemd wordt voor buitensportrecreatie en/of de daarvoor noodzakelijke randinfrastructuur en/of recreatief medegebruik. Zij menen dat deze voorschriften niet duidelijk bepalen welke activiteiten er zijn toegelaten.

Ten eerste is het niet duidelijk wat wordt bedoeld met de “zone voor buitensportrecreatie”, “randinfrastructuur” en “recreatief medegebruik”. Deze vage termen en algemene formuleringen laten aan de rechtsonderhorige niet toe om met zekerheid te weten welke gebruiks- en ontwikkelingsmogelijkheden er nog zijn. Mag er enkel nog buitensportrecreatie worden voorzien of is er nog steeds een mogelijkheid om ook infrastructuur voor *indoor*activiteiten te voorzien? Net zomin weet de rechtsonderhorige wat er met de bestaande binnen(sport)recreatie zal gebeuren en of er daarvoor nog verdere uitbreidingsmogelijkheden zijn.

Ten tweede verduidelijken de stedenbouwkundige inrichtingsvoorschriften met betrekking tot de reeds bebouwde gebieden niet wat de rechtsgevolgen zijn voor de bestaande gebouwen die niet voldoen aan deze voorschriften. In de eerste plaats moet worden vastgesteld dat er plots slechts sprake is van een maximale bouwhoogte van 7 m. Dit wordt gelijkgesteld met de bouwhoogte die onder meer voor woningbouw realistisch zou zijn. Een bouwhoogte van 7 m is echter niet realistisch voor locaties met een recreatieve bestemming. Zo hebben de verzoekende partijen “materialen welke een hogere infrastructuur vereisen”. Hun gebouw is thans ook meer dan 7 m hoog. Deze beperking van de bouwhoogte wordt nergens gemotiveerd. Evenmin is het duidelijk wat er met bestaande gebouwen die hoger zijn dan 7 m nog mogelijk is. Mogen deze worden heropgebouwd in geval van brand? Een tijdelijke constructie in onbebouwde gebieden kan overigens wél 11 m bedragen. Dit verschil wordt nergens gemotiveerd. Voorts geldt een B/T-index van maximaal 0,07 en een V/T-index van maximaal 0,14 voor de zone waarop de vergunningsaanvraag betrekking heeft. De vraag rijst wat er onder deze indexen dient begrepen te worden. Zijn daarin ook eventuele tijdelijke constructies of overkappingen in de onbebouwde gebieden vervat? Worden parkings in 100% waterdoorlatende materialen als bebouwing in aanmerking genomen? Daarnaast bepalen de

ECLI:BE:RVSCE:2024:ARR.260.307

stedenbouwkundige voorschriften dat de sportactiviteiten van die aard dienen te zijn dat de impact op de omgeving beperkt blijft inzake geluid en verkeersgeneratie. Hoe zal worden beoordeeld of de sportactiviteiten van dien aard zijn dat zij slechts een beperkte impact hebben op de omgeving? Wat wordt verstaan onder beperkt? Zullen bedrijfsfeesten en communies nog mogelijk zijn?

Ten derde zijn er voor de onbebouwde gebieden veel onduidelijkheden en onzekerheden bij de omschrijving van de toegelaten inrichtingen. Wat wordt er begrepen onder verharding in onbebouwd gebied? Ook de tijdelijke constructies en overkappingen? Worden parkings die 100% waterdoorlatend zijn als verharding beschouwd? Wat wordt er bedoeld met “tijdelijke” constructies? Dienen deze constructies dan telkenmale na de winter te worden afgebroken? Welke tijdslimiet wordt hierop gezet? Wat met een tennisballon? Dient deze afgebroken te worden nu hij slechts tijdelijk mag worden gerealiseerd? Op basis waarvan zal worden bepaald dat de constructies “in functie van buitensportrecreatie” zijn? Overkappingen dienen lichte constructies te zijn. Evenwel stelt zich de vraag wat “licht” is? Dit begrip wordt nergens gedefinieerd.

Ten slotte wordt in het eerste bestreden besluit ook nog gesteld dat het gemeentelijk RUP streeft naar buitensportinvullingen die steeds verzoenbaar zijn met de omgeving, dat als de invulling niet verzoenbaar is ze ook onvergunbaar is, en dat de bestaande invullingen die niet verzoenbaar geacht worden op termijn zullen opgenomen worden in een uitdoofscenario. Het is niet duidelijk wat wordt bedoeld met bestaande invullingen die niet verzoenbaar zouden worden geacht. Zijn de activiteiten van de verzoekende partijen onverzoenbaar, nu deze “bij uitstek *indoor*activiteiten betreffen, waarvoor recent [...] nog een vergunning werd verleend”? Ook de toekomstige invulling is onzeker. Stel dat de verzoekende partijen in de toekomst geen communiefeesten meer zouden mogen houden wegens “niet verzoenbaar”. Dit zogenaamde uitdoofbeleid dient minstens te worden verduidelijkt en gemotiveerd. Zo is er niet bepaald of de vergunde structuren nog vervangen mogen worden indien dat noodzakelijk is.

Beoordeling

5.1. Vooreerst weze vastgesteld dat vijf van de tien vergunde padelvelden van de verzoekende partijen *indoorsportrecreatie* betreffen en dat de verzoekende partijen zelf stellen dat hun vergunde activiteiten “bij uitstek *indooractiviteiten* betreffen”. *Indooractiviteiten* zijn duidelijk niet verenigbaar met de bestemming buitensportrecreatie van artikel 4.1. ‘Sport en recreatie’ van het gemeentelijk RUP. Dat de verzoekende partijen niet zouden weten wat er met deze vergunde binnensportrecreatie zal gebeuren “en -/ of daarvoor nog verdere uitbreidingsmogelijkheden zijn of daarvoor *überhaupt* nog mogelijkheden zijn”, wordt niet bijgevalen. De Gecoro heeft de betrokken bezwaren van de verzoekende partijen op afdoende wijze beantwoord. Zo wees de Gecoro erop dat “[d]e bouw van sporthallen en andere voorzieningen [...] niet gewenst [is] in deze zone”, dat “[i]ndooractiviteiten [...] niet langer wenselijk [zijn]”, maar dat “[e]en overschakeling qua invulling van de recreatieve site [...] nog steeds mogelijk [is] binnen dit RUP zolang ze de bepalingen van het RUP respecteren”. Tegelijk heeft de Gecoro aangegeven dat:

“[b]estaande vergunningen [niet] kunnen [...] teruggedraaid worden. Gezien het RUP ten tijde van de vergunningsaanvraag nog in opmaak was kon deze niet als vergunningskader gehanteerd worden. De vergunningsaanvraag werd daarom getoetst aan het gewestplan en andere geldende wetgeving. Zolang de omgevingsvergunning niet komt te vervallen kunnen de vergunde ontwikkelingen gerealiseerd worden”.

Specifiek wat de situatie van de verzoekende partijen betreft, wijst de Gecoro erop dat hen op 11 oktober 2021 een omgevingsvergunning werd verleend die voorziet “in een overschakeling van teambuildingsactiviteiten naar de uitbating van een padelclub”, zodat “[h]et organiseren van teambuildingactiviteiten [...] dan ook niet langer actueel [is] op deze site”. Uit de informatie van de Gecoro blijkt dat geen vergunning werd verleend voor “verschillende events losstaand van de padelwerking die zouden georganiseerd worden op de site”. Zij stelt dat “[h]et recreatiegebouw werd vergund voor het onderbrengen van kleedkamers en een beperkte kantine”, dat “[e]vents in kader van de padelwerking [...] mogelijk [blijven]” en dat het gemeentelijk RUP het “nieuwe vergunningskader [zal] vormen voor toekomstige

ECLI:BE:RVSCE:2024:ARR.260.307 X-18.376-16/27

vergunningsaanvragen”, zodat “[h]erbouw en verbouwingen [...] dan ook [dienen] te passen binnen de bepalingen van dit RUP, ook na heirkraft of ingevolge slijtage en ouderdom”.

5.2. Waar de verzoekende partijen nog aanvoeren dat het “niet duidelijk [is] wat wordt bedoeld met bestaande invullingen die niet verzoenbaar zouden worden geacht”, heeft de Gecoro op pertinente wijze geantwoord dat “[b]estaande invullingen die niet voldoen aan de bestemmingsvoorschriften van het RUP [...] als niet verzoenbaar [worden] geacht”, en dat bij de inwerkingtreding van het gemeentelijk RUP “alle nieuwe vergunningsaanvragen hieraan [zullen] getoetst worden”. De verzoekende partijen overtuigen er niet van dat het uitdoofbeleid, zoals van toepassing op de met het gemeentelijk RUP strijdige activiteiten en zoals toegelicht door de Gecoro, niet duidelijk zou zijn. De Gecoro heeft er op goede gronden op gewezen dat zonevreemde *indoorsportvoorzieningen* na afbraak of stopzetting in het licht van de stedenbouwkundige voorschriften van het gemeentelijk RUP niet opnieuw vergund zullen kunnen worden.

Wat de motivering van dit door de verzoekende partijen bekritiseerde uitdoofbeleid betreft, wijst de Gecoro erop dat de opmaak van het gemeentelijk RUP “kadert binnen de uitvoering van de beleidsvisie opgenomen in het goedgekeurde gemeentelijk ruimtelijk structuurplan Kontich”. De verzoekende partijen gaan er niet op in. Zij overtuigen er gelet op wat voorafgaat niet van dat hun situatie niet afdoende bij de beoordeling van de plannende overheid zou zijn betrokken geworden.

5.3. Voorts maken de verzoekende partijen niet aannemelijk dat de door de stedenbouwkundige inrichtingsvoorschriften vastgestelde maximale bouwhoogte van 7 m – 11 m voor tijdelijke constructies – de grenzen van de redelijkheid zou te buiten gaan, nu die bebouwing volgens de stedenbouwkundige inrichtingsvoorschriften, zoals gezien, enkel “randinfrastructuur” betreft, noodzakelijk voor buitensportrecreatie, en gelet op het antwoord van de Gecoro dat deze hoogteregeling “reeds vigerende wetgeving [betreft] gezien de maximale bouwhoogte van 7 m reeds opgelegd wordt door de gemeentelijke stedenbouwkundige verordening ‘het algemeen bouwreglement 2020’ voor

woongebouwen” en dat “[o]m geen ongelijkheid te laten ontstaan met de woonlinten die doorheen het plangebied lopen [...] de hoogte ook beperkt [wordt] voor niet woongebouwen”.

5.4. Het vereiste van voorspelbaarheid en nauwkeurigheid van stedenbouwkundige voorschriften verhindert niet dat deze voorschriften flexibel kunnen worden opgevat, noch dat deze binnen redelijke grenzen een bepaalde discretionaire bevoegdheid kunnen verlenen aan de vergunningverlenende overheid bij het beoordelen van een concrete aanvraag voor een stedenbouwkundige vergunning.

De verzoekende partijen overtuigen er in dit licht niet van dat de in artikel 4.1.1 van het gemeentelijk RUP gehanteerde begrippen “buitensportrecreatie” en “de daarvoor noodzakelijke randinfrastructuur” en “recreatief medegebruik” al te flexibel zouden zijn en teveel beoordelingsruimte aan de vergunningverlenende overheid zouden laten. In hun memorie van wederantwoord geven de verzoekende partijen overigens zelf aan dat “het gaat om de recreatieve sector, waarvan de invulling in functie van de laatste trends moet kunnen worden aangepast (padel, binnenspeeltuinen, karten, darts,...)”. Evenmin al te flexibel is de vereiste dat sportinrichtingen van die aard dienen te zijn dat de impact ervan op de omgeving beperkt blijft inzake geluid en verkeersgeneratie. Met betrekking tot de vraag van de verzoekende partijen of ingevolge die voorwaarde “bedrijfsfeesten en communies” nog steeds mogelijk zijn, weze het erop gewezen dat deze activiteiten niet-vergund en zonevreemd zijn.

De door de verzoekende partijen bekritiseerde begrippen die de inrichtingsvoorschriften van artikel 4.1.2 van het gemeentelijk RUP bevatten, komen evenmin als te flexibel voor. Het betreft meer bepaald het begrip “verhardingen” – waar volgens de Gecoro ook “halfverhardingen” onder vallen, zoals “grasdallen, grindgazon” –, “tijdelijke constructies” – die in de toelichtende bepalingen worden verduidelijkt als bijvoorbeeld “tentconstructies bij het organiseren van een toernooi of het gebruik van een tennisballon om de tennisterreinen ook doorheen de wintermaanden bespeelbaar te houden” –, “lichte constructies” – die blijkens de toelichting onder meer te beoordelen zijn “op basis

ECLI:BE:RVSCE:2024:ARR.260.307 X-18.376-18/27

van de architecturale uitstraling en het materiaalgebruik” –, of nog “constructies in functie van buitensportrecreatie”. Bovendien gaan de verzoekende partijen er in hun uiteenzetting aan voorbij dat artikel 2 van de stedenbouwkundige voorschriften het begrip “tijdelijke constructie” nader definieert als: “Een gebouw, een bouwwerk, een verharding tijdelijk van aard en al dan niet bestaande uit duurzame materialen. In de grond ingebouwd, aan de grond bevestigd of op de grond steunend omwille van de stabiliteit.”. Wat het begrip “verhardingen” betreft, bepaalt artikel 1.4. van de stedenbouwkundige voorschriften dat “[v]erhardingen in de onbebouwde ruimte [...] tot een minimum [dienen] beperkt te worden” en dat “de noodzakelijk verhardingen [bovendien] in de mate van het mogelijke [moeten] gerealiseerd worden in waterdoorlatende en/of halfverharde materialen”. Daaruit blijkt dat ook “waterdoorlatende verhardingen en/of halfverharde materialen” als “verhardingen” dienen begrepen te worden. Zij worden in artikel 2 gedefinieerd als “[a]lle soorten verhardingsmaterialen die door een bepaalde porositeit van het materiaal een waterdoorlatend vermogen hebben. Voorbeelden zijn: waterdoorlatende klinkers of betonstraatstenen, dolomiet, grind, natuursteen, houtsnippers, verhardingen met brede voegen...”. De verzoekende partijen gaan ook hieraan voorbij.

5.5. De kritiek van de verzoekende partijen op de beweerde onduidelijkheid van de inrichtingsvoorschriften met betrekking tot de B/T-index (bebouwingsindex) van “max. 0,07 ten opzichte van de zone waarop de vergunningsaanvraag betrekking heeft” en de V/T-index (vloer/terrein-index) van “max. 0,14 ten opzichte van de zone waarop de vergunningsaanvraag betrekking heeft”, kan evenmin overtuigen, temeer nu zij nalaten om de verduidelijking van deze begrippen in artikel 2 van de stedenbouwkundige voorschriften van het gemeentelijk RUP bij hun kritiek te betrekken.

5.6. Voorts overtuigen de verzoekende partijen er niet van dat zij rechtmatige verwachtingen mochten koesteren dat voor hun op 11 oktober 2021 vergunde projecten in de toekomst geen uitdoofscenario zou gelden, nu ruimtelijke uitvoeringsplannen toekomstgericht zijn, en des te meer daar reeds op 17 december 2020 een participatiemoment over het voorgenomen gemeentelijk RUP heeft plaatsgehad.

5.7. Waar de verzoekende partijen voor het eerst in hun memorie van wederantwoord het advies van de Gecoro bekritisieren en aanvoeren dat er een tegenstrijdigheid bestaat tussen, enerzijds, artikel 4.1.2 van de stedenbouwkundige inrichtingsvoorschriften dat voorschrijft dat er “[b]ij voorkeur [...] zoveel mogelijk [wordt] ingezet op een bundeling van de gebouwen in een gebouwencomplex” en, anderzijds, het standpunt van de Gecoro dat alle activiteiten die enkel *indoor* plaatsvinden moeten worden geweerd, is hun betoog laattijdig en is het middel onontvankelijk. Bovendien en ten overvloede wordt ter zake geen tegenstrijdigheid ontwaard, nu de te bundelen gebouwen enkel de voor buitensportrecreatie – niet: *indoorsportrecreatie* – noodzakelijke randinfrastructuur betreffen.

Eveneens laattijdig en onontvankelijk is het eerst in de memorie van wederantwoord van de verzoekende partijen gevoerde betoog met betrekking tot hun eerdere vergunningen inzake het plaatsen van een recreatiegebouw voor het organiseren van teambuilding en voor (onder andere) het oprichten van een berging, het bouwen van een drieledige tent en het plaatsen van opblaasbare toestellen, alsook hun eerst in hun memorie van wederantwoord gevoerde betoog dat het “zeer vreemd [is] dat binnensportrecreatie volledig zou worden geweerd terwijl bij buitensportrecreatie wel tot 80% op perceelniveau zou mogen worden verhard, zoals de Gecoro stelt” en dat er moet worden van uitgegaan dat de bebouwingsindex en de vloer/terreinindex op planniveau zijn bepaald. Ten overvloede zij in verband met dit laatste opgemerkt dat de verzoekende partijen eens te meer voorbijgaan aan de definities van de bebouwingsindex en de vloer/terreinindex van artikel 2 van de stedenbouwkundige voorschriften, die uitdrukkelijk bepalen dat deze indexen op perceelniveau en niet op planniveau worden beschouwd.

5.8. Gelet op wat voorafgaat, wordt geen schending van de aangevoerde rechtsregels aangetoond.

5.9. Het middel wordt verworpen.

B. Vierde middel

Uiteenzetting van het middel

6. De verzoekende partijen voeren in een vierde middel de schending aan van artikel 4.2.3 van het decreet van 5 april 1995 ‘houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid’, alsook van het materiële motiverings- en zorgvuldigheidsbeginsel.

Zij menen dat de plan-MER-screening belangrijke leemten vertoont. Volgens de verzoekende partijen geeft het bestreden gemeentelijk RUP wel degelijk aanleiding tot aanzienlijke milieueffecten en dringt de opmaak van een plan-MER zich op. Concreet geven zij aan dat in de scopingnota wordt erkend dat het planvoornemen voorziet in een bundeling van verschillende recreatie- en sportactiviteiten, hetgeen aanleiding kan geven tot het realiseren van bijkomende constructies en verhardingen. De verzoekende partijen verwijzen vervolgens naar het eerste bestreden besluit waarin aangaande de watertoets wordt gesteld dat “eventuele potentiële nadelige effecten [...] [in het RUP] beperkt [worden]”. Daarnaast verwijzen zij naar de beoordeling in de scopingnota van de te verwachten effecten op het oppervlaktewater. De conclusie van een mogelijk positief effect is in tegenstrijd met wat gesteld wordt aangaande de watertoets. Voorts halen de verzoekende partijen de effectbespreking aan binnen de discipline ‘biodiversiteit’ en inzake rust- en lichtverstoring. Wat de biodiversiteit betreft, stellen de verzoekende partijen dat de Gecoro heeft opgemerkt dat het tracé van de gemeenteweg ter hoogte van de spoorwegbedding niet geschikt is en dat de eerste verwerende partij in dat verband milderende maatregelen voorstelt, doch dat zij geen concrete maatregelen heeft opgenomen in de stedenbouwkundige voorschriften. Op het vlak van de waterhuishouding heeft de eerste verwerende partij eveneens voorgesteld om randvoorwaarden op te nemen, zoals het aanleggen van nieuwe verhardingen in waterdoorlatende materialen. Deze voorgestelde maatregelen werden evenwel niet doorvertaald in duidelijke en effectieve stedenbouwkundige voorschriften. De verzoekende partijen wijzen in dat verband op het gebruik van de volgens hen onduidelijke bewoordingen “maximaal” en “zoveel mogelijk”. Ook op het vlak van de verlichting heeft de eerste verwerende

ECLI:BE:RVSCE:2024:ARR.260.307

partij in antwoord op het advies van de Gecoro een aantal maatregelen voorgesteld. De verzoekende partijen bekritisieren dat door het gebruik van vage bepalingen bij de doorvertaling van de voorgestelde maatregelen in de stedenbouwkundige voorschriften, de vergunningverlenende overheid naar willekeur kan bepalen welke projecten vergunbaar zijn en onder welke voorwaarden.

Beoordeling

7.1. Om wettig gebruik te kunnen maken van de in artikel 4.2.3, § 3, DABM bedoelde afwijkingsmogelijkheid van de principiële plan-MER-plicht, moet cumulatief aan twee voorwaarden zijn voldaan: het plan of programma moet het gebruik bepalen van een klein gebied in een gemeentelijk of provinciaal plannings- of programma-initiatief of een “kleine wijziging” inhouden en de initiatiefnemer moet aantonen dat het plan of programma geen aanzienlijke milieueffecten kan hebben.

7.2. De scopingnota die aan het team Mer werd voorgelegd en die de plan-MER-screening bevat, vermeldt:

“Het RUP is niet ‘van rechtswege’ plan-MER-plichtig, omwille van de volgende redenen:

- Het RUP vormt het kader voor de toekenning van een vergunning voor een project opgesomd in bijlage I, II of III van het project-m.e.r.-besluit van 10 december 2004, namelijk voor projecten opgesomd in rubriek 10b van bijlage III. Het RUP bepaalt echter het gebruik van een klein gebied op lokaal niveau. Het plangebied heeft een totale oppervlakte van 0,57 km² of 2,40% van de totale oppervlakte van de gemeente Kontich. Het RUP bepaalt een kleine wijziging ten opzichte van de bestaande juridisch planologische context. Het hoofddoel van voorliggende RUP betreft het creëren van een éénduidige planologische context voor de verschillende recreatie- en sportfuncties en een betere afstemming van de planologische context op de bestaande toestand.
- Het RUP is geen plan of programma waarvoor een passende beoordeling vereist is zoals bepaald door het artikel 36ter §3 van het natuurdecreet.

Omwille van bovenstaande motivering dient besloten te worden dat het RUP ‘van rechtswege’ niet plan-MER-plichtig is, maar wel screeningsplichtig. Naargelang het resultaat van het onderzoek naar mogelijke aanzienlijke milieueffecten, wordt er een oordeel geveld over de noodzaak van de opmaak van een plan-MER:

- Indien er geen aanzienlijke milieueffecten kunnen zijn: geen plan-MER-plicht.
- Indien er wel aanzienlijke milieueffecten kunnen worden aangetoond voor één of meerdere criteria: wel plan-MER-plicht.”

Tegen de voormelde overwegingen wordt in het verzoekschrift geen concrete wettigheidskritiek geformuleerd. Daargelaten de tijdigheid van de kritiek in de memorie van wederantwoord van de verzoekende partijen dat “de loutere vermelding dat het plangebied slechts qua oppervlakte een beperkt deel van de gemeente zal omvatten” niet volstaat om te besluiten dat het plan niet van rechtswege plan-MER-plichtig is, zij opgemerkt dat de met cijfers toegelichte vermelding dat het plangebied qua oppervlakte een beperkt deel van de gemeente zal omvatten, en aldus een klein gebied op lokaal niveau betreft, daartoe wel degelijk volstaat.

7.3. De verzoekende partijen zijn verder van oordeel dat het gemeentelijk RUP diende onderworpen te worden aan een plan-MER omdat het wel degelijk aanzienlijke milieueffecten tot gevolg kan hebben.

7.4.1. Ter staving van hun voormelde standpunt verwijzen de verzoekende partijen in de eerste plaats naar een vermeende tegenstrijdigheid tussen, enerzijds, de vermeldingen in het eerste bestreden besluit met betrekking tot de watertoets en, anderzijds, de vermeldingen in de plan-MER-screening van de scopingnota betreffende de te verwachten effecten voor de discipline ‘water’.

7.4.2. Het betoog van de verzoekende partijen kan geen bijval vinden. Het eerste bestreden besluit vermeldt op goede gronden dat de plan-MER-screening in de scopingnota “geen uitgesproken problematiek voor de oppervlakte- en grondwaterhuishouding aan het licht [brengt]”. Dat er in het eerste bestreden besluit met betrekking tot de watertoets ook sprake is van een aantal speciale aandachtspunten toont nog geen tegenstrijdigheid met de conclusies van het plan-MER-screening aan.

7.4.3. Voorts dient te worden vastgesteld dat de stedenbouwkundige voorschriften meerdere bepalingen inzake de discipline ‘water’ bevatten. Artikel 1.3.1 ‘Duurzame waterhuishouding’ bepaalt dat “[b]innen het plangebied [...] een duurzame waterhuishouding [wordt] voorop gesteld. Indien bebouwing of verhardingen voorzien worden moet de maximale opvang, retentie en infiltratie van hemelwater gewaarborgd worden. In de onbebouwde zones zullen landschappelijk gekaderde ingrepen (grachten, wadi’s, waterpartijen...) voor de opvang en retentie van hemelwater zorgen. In functie van een duurzaam watergebruik wordt het opgevangen hemelwater maximaal aangewend voor functioneel gebruik”. Artikel 1.3.4, eerste lid, bepaalt dan weer dat “[h]et oprichten van nieuwe constructies in effectief overstromingsgevoelige gebieden [...] niet [is] toegelaten. Een uitzondering hierop zijn nieuwe bebouwing en verhardingen die ressorteren onder handelingen van algemeen belang”. Zoals gezien, bepaalt artikel 1.4. van de stedenbouwkundige voorschriften dat “[v]erhardingen in de onbebouwde ruimte [...] tot een minimum beperkt [dienen] te worden” en dat “de noodzakelijk verhardingen [bovendien] in de mate van het mogelijke gerealiseerd [moeten] worden in waterdoorlatende en/of halfverharde materialen”. De stedenbouwkundige voorschriften van de artikelen 4.1.2 en 4.2.2 (open ruimte respectievelijk landschappelijke buffering in de zone ‘Sport en recreatie’) verplichten om de parkeervakken in waterdoorlatende materialen uit te voeren.

ECLI:BE:RVSCE:2024:ARR.260.307 X-18.376-25/27

Artikel 5.2.2 (onbebouwde ruimte in de zone ‘Landelijk wonen’) verplicht alle verhardingen in waterdoorlatende materialen uit te voeren. Artikel 8.2. van de stedenbouwkundige voorschriften bepaalt ten slotte dat “de waterloop [...] altijd [kan] aangepast worden volgens de noodwendigheden en in functie van het optimaliseren van de afwatering en het nemen van maatregelen tegen de overstroming van een gebied”. De verzoekende partijen overtuigen er niet van dat deze stedenbouwkundige voorschriften niet voldoende “duidelijk” of “effectief” zijn of anderszins onwettig zouden zijn.

7.4.4. In zoverre de verzoekende partijen voor het eerst in haar memorie van wederantwoord aanvoeren dat “niet *in concreto* [wordt] getoetst of de aanpassing van de toegelaten verharding tot 80% op perceelniveau geen impact op de discipline water zal teweegbrengen”, is hun betoog laattijdig en onontvankelijk.

7.5.1. Wat de discipline ‘biodiversiteit’ betreft, wordt in de definitief vastgestelde stedenbouwkundige inrichtingsvoorschriften bepaald dat “het tracé van de gemeenteweg [...] rekening [houdt] met de landschappelijke en natuurlijke waarden”. Inzake de discipline ‘rust- en lichtverstoring’ heeft de eerste verwerende partij op het vlak van verlichting na het advies van de Gecoro bijkomende bepalingen in artikel 3.2.2, achtste gedachtestreepje, van de stedenbouwkundige voorschriften opgenomen (zie randnummer 3.13).

7.5.2. Met de eerste verwerende partij wordt aangenomen dat de met betrekking tot de voormelde disciplines aangenomen stedenbouwkundige voorschriften niet tot doel hebben aanzienlijke negatieve effecten te milderen. Blijkens de plan-MER-screening zijn er geen aanzienlijke milieueffecten voor de disciplines ‘biodiversiteit’ en ‘rust- en lichtverstoring’ te verwachten.

7.5.3. De verzoekende partijen overtuigen er ten slotte niet van dat de door hun geviseerde stedenbouwkundige voorschriften niet in een voldoende rechtszekere oplossing zouden voorzien en dat zij “de oplossing van [het] probleem eerder lijken door te schuiven naar de vergunningverlenende overheid”.

7.6. Gelet op wat voorafgaat, wordt geen schending van de aangevoerde rechtsregels aangetoond.

8. Het middel wordt verworpen.

9. Er is reden voor een aanvullend onderzoek door het auditoraat.

BESLISSING

1. De Raad van State heropent het debat.

2. Het door de auditeur-generaal aangewezen lid wordt met een aanvullend onderzoek belast.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, op zevenentwintig juni tweeduizend vierentwintig, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Johan Lust,	kamervoorzitter,
Stephan De Taeye,	staatsraad,
David D’Hooghe,	staatsraad,
bijgestaan door	
Karin Meerschaut,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Karin Meerschaut

Johan Lust